

Iako su dokazi o povezanosti MMR vakcine sa nastankom autizma naučno predočeni još 1998. , žestoko osporavanje ovih tvrdnji usledilo je tek nekoliko godina kasnije, kada je zapretila opasnost da neka dalja naučna istraživanja otkriju u ovim vakcinama nešto mnogo gore nego što su toksični adjuvansi.

Piše: Ivona Živković

Da se u vakcinama pored patoloških proteinskih formi nalaze i mnogi toksični dodaci (adjuvansi) koji mogu biti uzročnici mnogih teških poremećaja i prosečno upućena javnost je mogla, poslednjih nekoliko godina, da shvati. Iako se u nekim evropskim zemljama vakcinacija dece više ne smatra obaveznom, u Srbiji to nije slučaj. Mnogi misle da je razlog za to isključivo zarada koju ostvaruju farmaceutske kompanije koje proizvode vakcine, ali nije samo to u pitanju. Uloga vakcina je, na žalost, mnogo kompleksnija. Baš kao što su i same vakcine odnosno sastojci u njima postali mnogo kompleksniji. A Srbija i nije neko veliko tržište.

Ali, današnje vakcine "treće generacije" odnosno DNK vakcine, po tvrdnji američkog mikrobiologa Šiva Čopre, isto su što i klaster bombe u ratovanju. Da li to znači da NEKO ratuje sa decom i njihovim roditeljima kada nalaže da se deca obavezno ovim "bombama" vakcinišu? Ostavićemo to vama da zaključite kada tekst do kraja pročitate.

Dakle, da li je bolest nazvana "autizam" (na engleskom autism) posledica jedne takve "militantne" biološke klaster bombe? Na grčkom "autos" znači sam ili samohodan, i navodno je odatle izvedeno ime za ovu bolest, mada nije poznato ko je to smislio. Ova lingvistička grčko-engleska kovanica (sa igrom reči od aut, auto, out) postala je tako stručni naziv za bolest koja se tretira kao psihološka nefunkcionalnost (možemo reći i "isključenost") i klasifikuje se i kao vrsta šizofrenije, naravno "nepoznatog" uzroka.

Pokušajmo "tajnu" nastanka autizma da shvatimo preko jedne medicinske afere koja se već nekoliko godina provlači kroz britanske medije. U pitanju je slučaj doktora Endrijua Vejkfilda.

Engleski lekar, dr Endriju Vejkfild je još 1998. godine na zahtev mnogobrojnih roditelja autistične dece, sa nekoliko svojih kolega napravio jedno malo naučno istraživanje koje je uključivalo i brojne laboratorijske i druge analize 12-toro dece koja su bila razvila takozvani „regresivni autizam“, odnosno imala su takve simptome, a koji su im se pojavili dve nedelje nakon što su primili trovalentnu MMR vakcinu.

Sva deca su se tada nalazila na lečenju u bolnici Royal Free Hospital, gde je radio dr Vejkfild i sva su imala teške crevne infekcije, pa su nekoj deci morali da iseku delove creva (jer ih je nešto izgleda iznutra izjedalo). To svakako nije bila obična dijareja (kao što su tvrdili plaćeni novinari da kompromituju rad dr Vejkfilda), već težak poremećaj u funkcionisanju njihovih creva.

Nakon nekoliko godina dr Vejkfild je objavio rezultate svojih istraživanja u poznatom i uglednom medicinskom časopisu "Lancet" i nedvosmisleno je objavio da je uzročnik navedenih problema kod dece NEŠTO što se nalazilo u trovalentnoj MMR vakcini (koja se daje preventivno protiv zaušaka i malih boginja - morbila i rubeola). Ono što je dr Vejkfild posebno uočio u svojim istraživanjima je bila mitohondrijska disfunkcija ove autistične dece, odnosno abnormalan rad njihovih mitohondrija. O tome šta su mitohondrije i kako funkcionišu pojasnićemo kasnije. Da kod autistične dece postoji ovakva mitohondrijska disfunkcija pokazala su kasnije i neka druga istraživanja, na primer istraživanje na UC Davis Center for Children's Environmental Health and Disease Prevention iz 2010. godine.

Gde je tačno nastao loš spoj u relaciji mitohondrija i MMR vakcina, tek je trebalo ispitati sledećim istraživanjima za koje se Vejkfild verovatno tek pripremao.

Zanimljivo je da dr Vejkfild nikada nije pozvao roditelja da decu ne vakcinišu, već ih je samo pozvao da decu ne vakcinišu pomenutom trovalentnom vakcinom MMR (što znači da su decu mogli da vakcinišu sa tri pojedinačne vakcine). Ali NEKOME veoma moćnom se baš ovaj Vejkfildov istup u javnosti nije dopao. Posebno je zanimljivo što su sa tržišta u Britaniji odmah povučene sve pojedinačne vakcine za zauške i male boginje, a ostavljena je namerno samo sporna trovalentna MMR vakcina. Čudno, zar ne?

Onda je 2007. godine dr Vejkfild pozvan na saslušanje pred istražnu komisiju Britanskog generalnog medicinskog saveta (koji izdaje licence za rad lekarima) sa optužbom da njegova istraživanja nisu obavljena u skladu sa naučnim principima, da ispitivana deca nisu znala da se na njima vrši opit, da su mu zaključci u radu nepouzdati i da svojim javnim istupanjem zastrašuje roditelje i odvraća ih od vakcinacije (!) čime ugožava zdravlje dece itd. Preko njihovog časopisa British Medical Journal osporena mu je stručnost kao i moralni kredibilitet da se bavi istraživanjem.

Jednostavno NEKO je pokrenuo protiv dr Vejkfilda kampanju kako bi ga diskreditovao kao lekara.

U ovu kampanju uključio se i londonski Sunday Times, ali i drugi mediji (pod kontrolom Ruperta Mardoka), a uključio se i „nezavisni“ TV „Channel 4“. Glavne medijske napade na Vejkfilda predvodio je izvesni „nezavisni“ novinar i nekakav samostalni istraživač koječega po imenu Brajan Dir (koga je finansirala takodje imperija Ruperta Mardok).

Po onome kako je Brajan Dir „istraživao“ nastali "slučaj Vejkfild" videlo se da mu je jedini cilj bio da što više diskvalifikuje Vejkfilda, a ne da zaštiti decu nad kojom je Vejkfild radio "nedozvoljene opite".

Brajan Dir je dobijao prostor na svim Mardokovim TV kanalima, i na kraju britansku novinarsku nagradu od nekakvog "Udruženja urednika". (Znate već kako se NVO sektor organizuje, finansira i izmišlja razne nagrade za svoje plaćene novinare tj. agente uticaja. U Srbiji, ali i u Hrvatskoj i uopšte EU samo takvi "novinari" i dobijaju nagrade).

Ojađenim roditeljima autistične dece kojiima su isečena oštećena creva, Dir ispred suda

objašnjava da ona imaju " samo običnu dijareju" i da su sve ostalo Vejkfildove izmišljotine.

Od časopisa Lancet-a je traženo da se odrekne objavljenog teksta, što je uredništvo i učinilo i to posle nekoliko godina od objavljivanja i očito pod pritiskom NEKOGA, a i većina Vejkfildovih kolega je potvrdila da nije bila potpuno upućena u sva njegova istraživanja, pa su se javno od njega ogradili kako ne bi izgubili lekarsku licencu za rad.

Vejkfild, međutim, nije hteo da se odrekne svog istraživačkog rada i izgubio je licencu za lekarsku praksu.

Ali, roditelji autistične dece preko svojih udruženja i advokata koji su ovo istraživanje i finansirali, ostali su ipak uz Vejkfilda.

Na sudskom sporu 2009. Vejkfild je ipak uspeo da dokaže da je bio u pravu, i da je iza čitave hajke na njega stajala dobro organizovana mreža plaćenih novinara, agenata i korumpiranih lekara na platnom spisku velikih farmaceutskih kompanija. Onda je Vejkfild zatražio da se i sve optužbe protiv njega izrečene od strane Britanskog medicinskog regulatornog tela povuku i da mu se vrati lekarska licenca. I ova afera i dalje traje. Pored afere Sali Klark ovo je još jedan skandal u Britaniji u vezi sa vakcinama u poslednjih nekoliko godina koji je otkrio kakva je perfidna sprega farmakobiznisa, medija, plaćenih novinara i lekara.

Dakle, kome je i zašto bilo važno da baš ova trovalentna MMR vakcina bude u upotrebi? Da li je sve u novcu, ili se u ovoj vakcini nalazi NEŠTO što je NEKOME veoma značajno, a Vejkfild se potpuno koncentrisao na proučavanje upravo ove vakcine. I tražio je dalja ispitivanja pomenute vakcine.

Dakle, da li se ova MMR vakcina u nečemu bitnom razlikuje od pojedinačnih vakcina protiv zauški i malih boginja?

Očito da. Jer, ova MMR vakcina spada u jednu potpuno novu klasu vakcina takozvane "treće generacije" vakcina. A to su DNK vakcine.

DNK VAKCINE TREĆE GENERACIJE

Ove vakcine su bioinženjeringom tako napravljene da proteinska forma u njima (koja kada se ubaci u ćeliju domaćina treba da "oživi" odnosno aktivira se), u sebi sadrži kratak DNK lanac koji je veoma srodan sa DNK šifrom ćelije domaćina ili možda mitohondrije u ćeliji domaćina.

To znači, ako je prima pas, onda će njen proteinski sadržaj biti srodan psećem DNK, a ako je prima čovek onda čovečijem. I to je ključna osobina svih vakcina takozvane treće generacije. To su genetski modifikovane DNK vakcine.

Da malo pojasnimo načine delovanja svih ovih vakcina.

Prva generacija vakcina je imala u sebi čitav patogeni mikroorganizam - živ ili oslabljen ili "ubijen" (iako se u živom svetu ništa ne može apsolutno ubiti sve dok nosi enegefsku česticu u

sebi). Žive, razblažene vakcine za velike boginje i polio vakcine su tako bile u stanju da podstaknu umnožavanje "T ćelija" (TC ili CTL) nazvanih još "ćelije ubice" (koje se aktiviraju u organizmu i ubijaju te bacile) i "T ćelija" – "pomagača" koje samo stvaraju antitela (TH) i deo su imunog sistema. Po mišljenju imunologa sa tim vakcinama je postojao "mali rizik" da se ti oslabljeni ili "ubijeni" patogeni ipak izmaknu kontroli i umnože se izazivajući bolest.

Ako bi bacil bio baš "mrtav" on ne bi podstakao delovanje T-ćelija odnosno njihovo aktiviranje, verovalo se.

U nameri da smanje taj "mogući rizik", smišljene su nove vakcine takozvane "druge generacije". To su vakcine, koje se sastoje samo od određenih proteinskih antigena (kao što je na primer toksoid tetanusa ili difterije) a što je u stvari organski produkt metabolizma bakterija koje, navodno, izazivaju difteriju i tetanus ili rekombinanta (genetički konstruisanih) proteinskih komponenti (kao što je npr. hepatitis B površinski antigen), koji podstiče aktiviranje TH ćelija, ali ne i "ćelija ubica".

(Da samo napomenemo i jedan sasvim logičan detalj: svaka društvena zajednica (kao država npr.) nakon nekog ratnog okršaja ostaje ekonomski iscrpljena. Živi organizmi su upravo složene društvene zajednice mitohondrija i drugih bakterija i gljivica u simbiotskoj vezi. Zato nakon svakog ubacivanja stranog sadržaja nastaje njihova mobilizacija i "ratni okršaj" (imuni odgovor). Logično je dakle da sa svakim aktiviranjem "imunog odgovora" organizam postane oslabljen. I to je jedini efekat vakcinacije!)

DNK vakcine "treće generacije", napravljene su od malih cirkularnih parčića bakterijskog DNK (plazmida) koji funkcioniše kao vektor preko koga se u DNK primaoca useljava tuđa proteinska forma, koju DNK domaćina prima kao genetsku poruku. To je u stvari funkcija obrnute transkripcije koja se prirodno obavlja u genetskoj komunikaciji ćelija i ulogu vektora tu imaju takozvani retvirusi (koji nisu ništa drugo do ti prirodni vektori za transport informacija među ćelijama, a ne patogene tvorevine). S tim što oni nisu prirodno nastali, već po geneteci obrađenoj šifri kako im to šifruju bioinženjeri. Ovaj plazmid onda iznutra, kao trojanski konj, ošteti (izjede) omotač ćelije i pokaže se na površini ćelije koju onda imuni sistem registruje kao strani protein i aktiviraju se T ćelije. I to je teorijska postavka delovanja DNK vakcine koja, tobože, ima za cilj da izmami jak imuni odgovor organizma. Kao vektor se koristi često genetska sekvenca neke životinje govečeta ili zeca.

"DNK imunizacija" je ta nova genetska tehnika koja se koristi da se što efikasnije stimuliše humoralni i celularni imuni odgovor i stvaranje proteinskih antigena, koji onda, navodno, štite organizam od razvoja patogenih bakterija. Iako mnogi načnici uporno tvrde da se aktiviranjem ovih T ćelija organizam upravo teško slabi (čista logika), medicinski establišment ovo ne prihvata, već podržava vakcinaciju i daje značaj formiranim antitelima.

Tako se navodno sa DNK vakcinom, ubrizgavanjem male količine genetskog materijala (malo obrađenog genetski) u živog domaćina, postiže da mala količina tih ćelija proizvede određene odbrambene genske produkte.

Ćelijski mikrohemičar Gert Nikolson, međutim, kaže da se sa DNK vakcinama zapravo sve

ćelije kontaminiraju mikopazmom koja im uništava (jede) ćelijske membrane.

Ko daje komandu T ćelijama da se stvore i krenu u akciju i ko i kako „provali“ da je neprijatelj ušao u ćelijsku opnu, nije baš najjasnije, ali bioinženjeri kao vešti militantni stratezi, koji sve ovo smišljaju i plasiraju kao veliku medicinsku naučnu teroriju (sa praktikovanjem vakcinacije), vrlo brzo će ovo dopuniti novim tvrdnjama zasnovanim na nekim njihovim „novim“ naučnim otkrićima. Jedino što u ovoj priči ne štima je što sve u ljudskom organizmu funkcioniše u harmoniji i život nije ništa drugo do elektro-bio-hemijski ekvilibrijum, a ne militantno polje. Ali, naučni establišment ima svoje naučne odrednice i svoju nakaradnu "logiku" ko hoće da radi kao lekar i zarađuje velike pare mora toga da se pridržava i da veruje onome što piše u udžbenicima i što se plasira na raznim simpozijumima. I da vakciniše.

I to je kapitalistička medicina 20. veka.

Dakle, ono što je bitno kod DNK materijala je da on ima svojstvo da u sebe inkorporira srodan DNK i ovaj fenomen se naziva - internaliza. Jedan od poslednjih hitova genetskog inženjeringa je zato ubacivanje nano čestica u DNK. Zašto se to radi, saznaćemo uskoro u bliskoj budućnosti sa pojavom mnogih novih bolesti.

Internaliza silikonske čestice u ćeliju epitela.

SJEDINJAVANJE RAZLIČITOG DNK MATERIJALA

Šta to znači kada ćelija internalizuje DNK? Da li to znači da genetski obrađen materijal koji se ubaci u decu postaje deo njihovog DNK? DNK je šifra stvaranje određene vrste i njene forme. Da li genetski izmenjeni DNK time čini da se ova forma u nečemu razlikuje od originalne? Nesumnjivo da, jer bi to napravilo Frankenštajna ili nešto slično. Ali, DNK za formu je spakovana u jedru ćelije, dok je DNK mitohondrija izvan jedra i ima svoju posebnu šifru.

Dakle, da se sada vratimo pomenutim mitohondrijama za koje se sve više ispostavlja da ne funkcionišu dobro kod autističnih osoba. Mitohondrije su energetske bakterije sposobne da pomoću kiseonika otvaraju molekule šećera. Kada se monoatomske vodonekspanduju u molekularne veze oslobađa i rekombinuje stvaraju se bioenergija. Zato naučnici za ove bakterije kažu da su baterije našeg organizma. Mitohondrije su tako zahvaljujući višku energije koju stvaraju bile sposobne da sebi naprave proteinske "kućice", a kada se nekoliko miliona ili milijardi ili čak trilion mitohondrija energetski udruži u veliku koloniju one mogu da stvaraju složene žive organizme. Ljudi su samo jedna takva vrsta sastavljena od nekoliko desetina trilion mitohondrija.

Tako mi imamo dve DNK šifre. Jedna je mitohondrijska DNK po kojoj mitohondrije obnavljaju same sebe, a druga je ćelijska DNK (koja se nalazi u jedru svake ćelije) I to je šifra za pravljenje mitohondrijinih "kućica", i koje mi vidimo kao ćelije našeg tela. Od njih su sačinjena naša tkiva i naši organi i to njihovim kopiranjem i umnožavanjem.

Ukolikobi se korišćenjem fenomena internalize malo promenio ovaj mitohondrijski DNK, ove bakterije bi verovatno pravile istu strukturu kućice, jer se shema za njihovo pravljenje nalazi u

jedru, ali sama mitohondrija ne bi funkcionisala isto kao sa svojim originalnim mitohondrijskim DNK, odnosno ne bi imala isti potencijal za stvaranje bio energije.

Mitohondrija.

Dakle, sada se postavlja hipotetičko pitanje: da li je preko genetski modifikovanih DNK vakcina korišćenjem fenomena internalize možda moglo doći do promene mitohondrijskog DNK kod primaoca vakcine pri čemu je kao vektor korišćen neki životinjski plazmid modifikovan da bude srodan sa ljudskim mitohondrijskim DNK i konzervisan u MMR vakcini? Ulaskom u ćeliju domaćina (vakcinisanog deteta) ovaj plazmid se uselio u DNK mitohondrije i srodio sa njom pri čemu je uneo neke svoje genetske osobine? Prosto rečeno da li je NEKO perfidno možda smislio ove vakcine kako bi in vivo eksperimentisao sa samom suštinom funkcinisanja ljudskog bića?

Jer, ako su mitohondrije energetski oslabljene (ubacivanjem parčeta DNK neke druge vrste čije mitohondrije proizvode manje energije) onda ono prvo što opadne u organizmu je energija potrebna za funkcionisanje ljudskog mozga. A mozak je posle srca najveći potrošač bio energije, pa sami tim i kiseonika.

Pri tom on najviše energije i troši kada vrši složene intelektualna i misaona procesiranja. Nefunkcionalnost modifikovanih mitohondrija teorijski bi se ogledala u tome da mozak ovakve genetski modifikovane mitohondrijske kolonije, ne bi mogao dalje da se razvija od onog početnog nivoa na kome su deca (u slučaju ljudske vrste), a to je vrhunski energetski nivo viših životinjskih vrsta.

I nešto slično se u ponašanju autističnih osoba i uočava: one praktično ostaju na nivou viših životinja koje mogu nešto da pamte, a uče prostom imitacijom gestova i glasova. Autistična deca uče samo kad im se nešto pokazuje, ali teško shvataju to isto kada se od njih zahteva rečima. Oni jednostavno ne mogu svoja osećanja i svoje misli da izraze rečima.

Kod autističnih ljudi je takođe uočljivo da su često osetljiviji na neke zvučne frekvencije, na koje drugi ljudi ne reaguju i ne čuju ih. Takođe su osetljiviji na neka jaka svetla, a mogu imati daleko izraženija čula mirisa i ukusa. Ponekad mogu biti veoma agresivni, i imaju čak i potrebu da brane neki svoju teritoriju ili svoju stvar. Baš kao životinje. Psi, na primer.

NOVA SAZNANJA O AUTIZMU

Nova istraživanja autizma sve više pokazuju da mitohondrije kod autistične dece proizvode daleko manje energije i da im se čak i mozak strukturno razlikuje. Upravo zbog manjka bio energije ova deca nemaju potencijal za rad mozga koji je karakterističan za ljudsku vrstu.

Otkriveno je i da je kod autistične dece nivo hidrogen-peroksida dva puta veći nego kod normalne. Time su ćelije autistične dece izložene većem oksidativnom stresu. Da li možda ovaj oksidativni stres utiče na pojavu autizma, zapitali su se neki istraživači? Poznato je da su upravo mitohondrije glavni izvor slobodnih međućelijskih radikala (jer „kuvaju“ na kiseoniku), a zbog njihove jake reaktivnosti oni mogu oštetiti ćelijsku strukturu uključujući i DNK. Upravo zato

su mitohondrije sposobne za brze DNK mutacije , a same ćelije se vremenom repariraju od nakon pretrpljenih oštećenja.

Same mitohondrije upravo reaguju na oksidativni stres tako što prave ekstrakopije njihovog sopstvenog mitohondrijskog DNK. A, autistična deca, i to je otkriveno, često i nemaju neke mitohondrijske DNK fragmente koji su trajno obrisani.

Dakle, istraživanja naučnika koja su usmerena na slobodne radikale, su ipak samo pretpostavke da nešto u Prirodi ne štima. Ali, Priroda je sve odavno uštimala. Jedino nije bila u stanju da predvidi genetski inženjering sumanutih i pohlepnih ljudi iz krugova svetskog naučnog establišmenta. I to je verovatno bio put kojim je dalje u svojim istraživanjima nameravao da krene dr Vejkfild i da se na to fokusira.

Dr Vejkfild bi tako proširio svoju sliku o autizmu vezujući ga baš za MMR vakcinu i u određenom stadijumu istraživanja bi verovatno došao do zaključka da je mitohondrijski DNK dece vakcinisane sa MMR možda veštački modifikovan. I sami roditelji upravo tvrde da su njihova deca sve do vakcinacije sa MMR bila normalna. Autizam se inače "otkriva" do treće godine.

I tvrdokorni dr Vajkfild bi imao u svojim rukama dokaz bez persedana za humane eksperimente o kojima se već godinama nagađa u naučnim kugovima.

Što je još gore postavilo bi se pitanje sa čime su modifikovane humane mtDNK? Sa genetskim materijalom koje životinje?

Tako bi se brzo povezale mnoge stvari. Na primer poznato je da je mitohondrijska disfunkcija prisutna kod genetski napravljenih životinja, posebno kod kloniranih.

“Zato genetski modifikovana DNK vakcina ide daleko izvan delovanja svi ostalih štetnih sastojaka u vakcinama. Ona čini nešto sasvim novo u istoriji čovečanstva, nešto mnogo rudimentarnije, nešto što se tiče same suštine života. Ona skrembluje (šifruje) sam ljudski genetski kod i to sa patogenim ili neadekvatnim DNK”.

Da li je zato dr Vejkfild morao preventivno da bude oteran iz struke i da mu se svaki dalji pristup autističnoj deci i ispitivanjima uskrati, kao i da se drugi lekari zastraše kako ne bi nastavili njegova istraživanja?

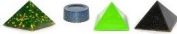
U Indiji je čak donet zakon, koji je nametnula biotehnoška industrija rpeko svog regulatornog organa (Biotech Regulatory Authority of India), i po njemu se kažnjava svako ko radi na kompromitovanju GMO vakcina. Za takve kao Vejkfild tamo se, po zakonu, ide u zatvor.

Zato mikrobiolog Šiv Čopra kaže da su te vakcine kao klaster bombe, jer one pogađaju svaki ćeliju u telu i narušavaju osnovnu biologiju organizma. Autizam nije bolest koju mogu ispravljati psihijatri i defektolozi, jer je u pitanju izmenjen fundamentalni biološki matriks na kome počiva bioenergetski ekvilibrijum u kome nastaje homo sapiens.

Da li zato DNK vakcine čak nisu ni pomenute u medijima u čitavoj debati u slučaju dr Vejkfilda iako su to vakcine koje se danas koriste? I autistične dece je sve više gde god ima i ove vakcinacije. U SAD se na svakih 110 javlja jedno autistično dete, što znači oko 24000 godišnje. U Srbiji se već godinama barata sa brojem od oko 2000, ali nesumnjivo je da autističnih ljudi ima daleko više i da njihov broj stalno raste.

Preneseno sa: <http://www.ivonazivkovic.net/AUTIZAM/AUTIZAM.html>

WEB SHOP
ORGONSKE PIRAMIDE

Ovdje može biti Vaša reklama